A.T.P.-ul și-a întocmit programul de activitate pentru sezonul de iarnă

EXCURSII ȘI TABERE DE IARNA LA MUNTE PENTRU MUNCITORII DIN TOATE COLȚURILE ȚARII. O INTERESANTA INOVAȚIE PENTRU EXCURSIONIȘTII DIN ORAȘE. CUM SE VOR ORGANIZA EXCURSIILE SATEȘTI.

TURISMUL POPULAR, organizația care are de scop propagarea turismului în rândurile maselor muncitoare, nu este o organizație sezonieră, cu activitate limitată la vremea frumoasă sau la anotimpuri. Programul acestei organizații, întocmit în spirit larg, are prevăzute activități pentru întreg anul, și adecuate climatului.

Dacă acum, în prag de iarnă nu poate fi vorba de mari excursii colective, ori de alte activități pe plan mare, aceasta nu înseamnă că activitatea va fi întreruptă până la îmbunătățirea vremii.

Deși programul de iarnă al A.T.P.-ului se adresează unui mai mic număr de membri, alcătuirea lui nu a fost mai puțin grea, dat fiind că activitatea de iarnă cere un echipament special, și — în oarecare măsură — o pregătire în acest domeniu. Asta fără însă a se neglija pe începătorii sporturilor sau excursiilor de iarnă cărora deasemeni le este rezervat un capitol special din program.

Grija pentru muncitori

ACCENTUL PROGRAMULUI care s'a întocmit pentru activitatea de iarnă, a fost pus pe propagarea sportului și excursiilor de iarnă în rândurile lumei muncitoare. In acest sens, s'a prevăzut ca la cabanele și taberile ce se vor înființa, oamenii muncii să aibe întâietate atât în ce privește cazarea, cât și la cursurile de sky care vor avea loc acolo.

Un alt punct important al programului de iarnă, este acela pentru „vacanțele muncitorești". E vorba de acei muncitori cari din diferite motive nu au putut beneficia de concediul de odihnă de vară și care vor putea ca în serii de 7 sau de 15 zile, să se odihnească acum, în cabanele din munți, proprietatea A.T.P.-ului.

Deasemeni, pentru vacanța de sărbători, au fost prevăzute o serie de așa numite „circuite" în munți, în serii de câte 7 zile, rezervate în special oamenilor muncii, iar în locurile disponibile, ceilalți membri ai asociatiei. In acest scop, toate cabanele din munți, — cari acum au intrat în proprietatea A.T.P.-ului — au fost amenajate și puse la punct, ca să poată caza un număr cât mai mare de excursioniști. Pentru înlesnirea acestor excursii, s'a luat măsura de a se înființa bufete și restaurante chiar la cabanele îndepărtate, a căror aprovizionare se va face de pe acum, când posibilitățile de transport în munți sunt mai bune.

Tabere de ski pentru începători

PENTRU A PROMOVA gustul pentru sporturile de iarnă în rândurile oamenilor muncii, se vor înființa în întreaga țară, o serie de tabere de ski, unde profesori calificați, vor iniția pe începători în sportul cu skiurile. Acolo unde numărul de participanți o va permite, se vor înființa cursuri pe întreprinderi cu instructori speciali pentru începători și avansați.

Deoarece unele întreprinderi, au în proprietate cabane sau vile în regiuni de munte, A.T.P.-ul va programa și acolo cursuri de ski, cărora le vor pune la dispoziție toate îndrumările de ordin tehnic și didactic.

Separat de acest program, vor continua eșirile la munte în zilele de Sâmbătă și Duminică cum și în zilele de sărbători legale, excursii ce vor fi conduse de oameni specializați și la care vor putea participa numai membrii A.T.P.-ului.

Și turism pentru săteni

DEOARECE EPOCA muncilor agricole a intrat într'o fază mai ușoară, cu începere din luna aceasta, se vor organiza primele excursii pentru săteni. Aceste excursii, — făcute în timpul săptămânii — vor prilejui salariaților agricoli și țăranilor muncitori, să cunoască orașul cu industriile și fabricile lui, să cunoască munca pe care o depun aci, tovarășii lor, muncitorii industriali, aceste cunoașteri ducând și la o mai strânsă legătură și înfrățire între muncitorii dela sate și cei dela orașe.

La aceste excursii pentru săteni, se va căuta în primul rând să fie aduși acei muncitori agricoli cari s'au relevat în decursul campaniilor agricole, cari în afară de vizite la întreprinderi, vor fi duși la spectacole, la proectări de filme și la vizitarea muzeelor și bibliotecilor.

Turism la oraș...

O ALTA INOVAȚIE în materie de turism, este aceia a excursiilor, în cadrul... orașului. Din constatările făcute, s'a ajuns la concluzia că sunt mulți bucureșteni — ca să luăm un exemplu — care nu cunosc nici orașul în care locuesc. Sunt mulți bucureșteni cari nu au vizitat muzeele, expozițiile, locurile frumoase din Capitală. Pentru acestia, se vor organiza excursii colective de vizitare a orașului, care vor fi făcute fie cu mașini, fie chiar cu tramvaiul.

Acei dintre noi, cari fie din cauza ocupațiilor, fie din alte motive nu și-au părăsit cartierul în care locuesc de ani de zile, vor avea astfel prilejul să cunoască locurile frumoase din Capitală, să vadă celelalte cartiere, să viziteze fabrici și industrii, să se familiarizeze cu felul de muncă al diferitelor întreprinderi.

Pe lângă agrementul pe care îl va aduce aceste excursii celor cari vor participa la ele, cealaltă latură, a cunoașterii muncii, a condițiilor în care ea se duce, va fi fără îndoială o contribuție serioasă pe linia înfrățirii tuturor celor ce muncesc.

I. C.

CE PROGRAM SPORTIV AU JUCĂTORII DE TENNIS, IARNA?

Sezonul sportiv de vară — toamnă este pe terminate, — singur football-ul consumându-și ultimele etape.

Dar odată sezonul încheiat federalii diferitelor sporturi nu au „depus armele" așteptând venirea primăverii pentru a-și relua activitatea, ci au întocmit cu destul de multă minuțiozitate un program pentru așa zisul „sezon mort".

In acest sens lucrează cei dela football care au un program — desigur în primă fază — stabilit, cei dela natație cari au în proiect un cantonament la Sibiu și așa mai departe.

In rândurile ce urmează ne om ocupa de jucătorii de tennis core se pare că și iarna avom ocupa de jucătorii de tencondiția fizică, la voia întâmplării.

Și nu este bine.

Știm că nu avem teren de tennis acoperit și mai știm că o parte din jucători iarna practică tennisul de masă.

Dar nu este suficient.

Federația trebue să se îngrijească ca în în tot timpul iernei jucătorii să nu-și țină racheta în „cui", ci să aibe un program de educație fizică, o sală cu un perete unde să „bată" mingea și o serie de ședințe în cari să-și îmbogățească cunoștințele technice.

Asta pentru jucătorii mai valoroși; pentru ceilalți și în special pentru elevii acelei școli de copii inițiată astăvară de F. R. T. cât mai multe ședințe teoretice.

Nu trebuie ca tineretul odată adus pe terenul de sport să nu aibe continuitate în a primi îndrumări.

In felul acesta, în primăvară jucătorii noștri de tennis nu vor mai intra în sezon, complect lipsiți de condiție fizică și în plus datorită antrenamentului de iarnă — fie el chiar la perete — vor putea mai ușor să-și desăvârșească forma.

E bine ca Federația de Tennis să țină seama de aceste sugestii, poate cunoscute, dar încă nerealizate.

Nicu Naumescu

CALIFICĂRILE PE CARE LE VOR PRIMI ABSOLVENȚII

(Urmare din pag. 1-a)

cadre tehnice atletismului românesc.

Prin viitorii absolvenți ai acestei școli, tineretul republicii noastre dornici să facă atletism, va găsi îndrumătorii necesari pentru a putea ajunge la plafonul posibilităților lor fizice.

Și un examen de aptitudini fizice

Pentru ca această școală să fie urmată într'adevăr de cei mai buni, cu o activitate atletică recunoscută, care să fie cu adevărat folositori atletismului, FRA în afara examenului medical, antropometric și alcătuirea fișei medicale, va mai supune pe toți candidații și la un alt examen eliminatoriu, care constă în cercetarea aptitudinilor generale și speciale pentru atletism, adică probe fizice.

Calificările ce se vor obține

La absolvirea școalei elevii vor primi diplome și următoarele calificări:

Ajutori instructori (tuturor tinerilor sub 25 ani, indiferent de activitatea lor atletică, în afară de cazul când sunt profesori de Ed. fizică), instructori, antrenori și antrenori federali.

Inscrierile se mai primesc la FRA zilnic, până în ziua de 28 Noembrie crt. pentru cei din provincie telegrafic sau telefonic.

Problemele foot-ball-ului românesc

(Urmare din pag. 1-a)

actiunilor), Braun va arăta cum se va ajunge la fiecare din ele prin programe de antrenament.

6.

In sfârșit, ultimul punct prevede SITUAȚIA ANTRENORILOR RAPOARTE, DOLEANTE ȘI PROPUNERI, punct la care fiecare din antrenori va putea aduce contribuții personale. Și este bine ca fiecare să se pregătească amănunțit în această privință, pentru ca această conferință să fie cât mai constructivă.

7.

S'ar putea ca ordinea de zi să fie complectată cu un punct nou: PROGRAMUL DE IARNA AL ECHIPELOR DIN DIVIZIA NATIONALA A. In cazul când se va aduce în discuție această problemă, atunci se va veni cu amănuntele care interesează: ce se urmărește, cum se poate realiza, în ce mod, planul de activitate identic. Este probabil ca odată cu jucătorii divizionari A să fie chemați la aceste antrenamente de iarnă și elemente talentate din Divizia B, C sau chiar din district.

In concluzie, o conferință de mare însemnătate pentru footballul nostru ale cărei rezultate trebue să ducă la ridicarea și ameliorarea nivelului technic.

IEȘENII VOR PUTEA URMĂRI MATCHURI DE HOCKEY IN NOCTURNĂ

Hockey-ul pe ghiață e menit să ia un mare avânt în iarna aceasta, la Iași. Este vorba de o adevărată ofensivă de afirmare ce urmează să se desfășore în localitate, sub directivele județenei OSP.

In acest scop, a fost amenajat un patinoar la bazinul de înnot dela Strandul Iașilor, unde vor avea loc matchurile. Deasemenea patinoarul va fi prevăzut cu instalații electrice speciale pentru ca întâlnirile să aibă loc și în nocturnă.

Va fi înființat în primul rând un campionat de hockey al orașului Iași, la care vor participa echipele cluburilor locale: CSU-Iași, Hockey-Club Macabi, Hockey-Club Marathon, Hockey-Cluj Electrica, Armata și Hockey-Club Constructorul, — campionat în care își vor disputa întâietatea cei mai calificați hockey-ști ai unităților militare din garnizoană, ai studenților, ai muncitorilor și ai școlarilor.

In afară de aceste întâlniri care vor da un caracter permanent acestui sport, pentru a spori interesul tineretului ieșean, pentru hockey, vor fi invitate să joace în Capitala Moldovei echipele de seamă din centrele sportive mari, cunoscute ca importante în hockey-ul românesc: București, Tg.-Mureș, Miercurea Ciucului, Cluj și Timișoara.

Deasemenea tot pentru sezonul sportiv de iarnă Județeana OSP Iași va organiza concursuri de ski, bob și săniuțe pe dealurile ce înconjură orașul.

(St. g. — coresp.)

Cum se pregătește un lot național în Ungaria

Un plan de muncă sistematic pentru un football care poate fi considerat drept printre cel mai bun de pe continent

AM PROMIS CETITORILOR NOȘTRI că vom reveni asupra măsurilor pe care conducătorii footballului maghiar înțeleg să le ia pentru îmbunătățirea pregătirilor loturilor naționale, astfel încât să se evite pe viitor defecțiunile de orice natură în întrecerile internaționale.

Asemenea lipsuri au fost remarcate cu prilejul sezonului internațional de toamnă și cum în primăvară footballul maghiar va avea un program foarte dificil pentrucă printre adversari se numără italienii, suedezii, austriacii și elvețienii, ele constituiesc puncte de plecare în asigurarea unui program special.

Am văzut eri cum privesc ungurii problema juniorilor internaționali și cum înțeleg s'o rezolve.

Iată acum, sugestiile făcute de comisia de selecție a forului de specialitate în privința seniorilor.

Eșecuri cari ar fi putut fi ocolite

IN GENERAL, oamenii de specialitate sunt convinși că înfrângerile suferite de prima echipă națională au fost determinate și de lipsa unor pregătiri mai sistematice, care le-ar fi putut evita. Pornind de aici, comisia de selecție a ajuns la concluzia firească a unui program sistematic pentru viitoarea activitate a echipei naționale.

Evident, aici nu este vorba de altceva decât de folosirea experiențelor acumulate cu prilejul tuturor jocurilor disputate anul acesta de echipa națională maghiară. Și în special, avem impresia, cu prilejul partidei cu Bulgaria, care s'a soldat spre surprinderea chiar a ungurilor, cu victoria bulgarilor.

Prelucrate în colectivul antrenorilor, experiențele au creiat un plan de muncă pentru sezonul de primăvară, din care noi putem învăța multe lucruri utile.

Niciun selecționabil în turneu

PRIMA PROPUNERE a colectivului de antrenori se referă la asigurarea unei odihne reconfortante jucătorilor internaționali, selecționabili. Este vorba de o reconfortare fizică și psihică, menită să dea acestor jucători prospețime forțelor de care vor avea nevoie în primăvară. In consecință, NICIUNUL DIN JUCATORII CARE INTRA IN VEDERILE SELECTIONERILOR, NU VA PLECA IN EVENTUALELE TURNEE DE IARNA PE CARE LE VOR PERFECTA GRUPARILE LOR.

Cât de utilă este o asemenea măsură nu mai este nevoie să insistăm. Epuizat de jocurile din toamnă, și continuându-și activitatea și în timpul iernii, jucătorul selecționabil va intra în primăvară vlăguit tocmai în momentul în care va trebui să-și înceapă antrenamentele la club. Deci, oboseală după oboseală și faptul nu va putea decât să aibe consecințe asupra lui în jocurile echipei naționale.

Dar antrenamente raționale

Asadar, odihnă complectă.

Dar numai un timp pentrucă odată alcătuit lotul național de către comisia de selecție, jucătorii reținuți vor lua parte ODATA PE SAPTAMANA LA UN ANTRENAMENT DE GIMNASTICA ȘI O ȘEDINTA TEORETICA.

In felul acesta, jucătorii vor fi menținuți într'o activitate ușoară dar necesară, capabilă se întrețină o dispoziție fizică și o împrospătare teoretică.

Infiițarea echipei de „mânji"

Paralel cu lotul național pentru echipa primă, comisia de selecție propune și ALCATUIREA UNEI ECHIPE DE „MANJI" căreia să i se asigure multe jocuri internaționale.

Rostul unei asemenea formații este limpede: crearea unor cadre permanente pentru primele echipe naționale. Pregătind paralel aceste cadre, oricând se va avea la dispoziție elementele necesare reîmprospătării echipelor naționale. Prin „mânji" nu vom înțelege jucători consacrați, ci numai elemente tinere de talent, în curs de desvoltare și cărora jocurile internaționale le vor desăvârși formarea.

Utilitatea cantonamentelor

Mai departe, comisia de selecție maghiară recunoaște UTILITATEA CANTONAMENTELOR INAINTE DE JOCURILE INTERNAȚIONALE. Dar nu propune cantonarea jucătorilor cu săptămâni înainte, cm se procedează în altă parte și este foarte bine, ci numai după antrenamentul general de fiecare Miercuri dinaintea jocului. Acolo, în „locul de ascundere", selecționații să se pregătească supravegheați de antrenorul federal și puși în situația de a se prezenta la matchuri bine pregătiți fizicește și sufletește.

Antrenor federal, avion, interdicții

In acelaș timp, după propunerile aceleiași comisii de selecție, federația trebue să angajeze un antrenor federal permanent care să lucreze strâns cu selecționerii. Aceasta pentrucă nu se poate duce o muncă de specialitate fără un om de meserie.

Deasemenea, federației îi revine și sarcina de a asigura deplasarea echipei naționale cu avionul pentru a scuti jucătorii de oboseala unui drum cu trenul și pentru a avea timp ca înainte de match să mai facă un ușor antrenament în orașul unde joacă. Ceea ce nu ar fi posibil, dacă echipa ar pleca în străinătate cu trenul.

In sfârșit, NICIUN JUCATOR SELECTIONAT NU MAI ARE VOIE SA JOACE MATCHURI DE CAMPIONAT IN SAPTAMANA JOCULUI INTERNAȚIONAL, măsură deasemenea, extrem de utilă și oportună. Ea scutește jucătorul de un efort mare în plus înainte de eforturile pe care i le va pretinde partida internațională.

Acestea sunt măsurile pe care le propune comisia de selecție federației maghiare și să recunoaștem că sunt multe de învățat din ele. Desigur, vor fi acceptate pentrucă vin din partea unor oameni competenți și cu experiență vastă.

Firește, sunt măsuri care au și fost introduse la noi și încă cu mult succes. Cantonamentul, pregătirea în cantonament sub toate raporturile, deplasările cu avionul, antrenorul federal sunt puncte realizate astăzi. Dar sunt alte chestiuni care sunt în curs de pregătire pentru a fi puse în aplicare. Este bine, de aceia, ca planul de muncă al selecționerilor unguri să servească drept un ajutor pentru noi, recunoscându-i valoarea cu aceeași sinceritate cu care recunoaștem clasei footballului maghiar, o superioritate asupra celui românesc.

Petre Gațu

Premierea sportivilor timișoreni câștigători ai probelor din «Săptămâna Prieteniei Româno-Sovietice»

In sala Teatrului muncitoresc „Ștefan Plavăț" din localitate a avut loc distribuirea premiilor câștigătorilor competițiilor care au avut loc în cadrul „Săptămânii Prieteniei Româno-Sovietice".

Festivitatea desfășurată în fața unei săli pline până la refuz a fost deschisă de d. Baranyi, secretarul județenei OSP. Timiș, care a arătat meritele și deficiențele manifestărilor sportive din această săptămână. Au mai luat cuvântul d-nii Gh. Teodorescu, secretarul consiliului județean Timiș și d. Haralambie din partea județenei P.M.R.

S'a trecut apoi la înmânarea premiilor sportivilor și sindicaliștilor cari s'au evidențiat în competițiile sportive.

A urmat apoi un program artistic sportiv executat de muncitorii și sportivii sindicatelor timișorene. Programul a constat din demonstrații de scrimă, gimnastică, box și dansuri.

La sfârșit întreaga asistență a intonat cu însuflețire, internaționala. (I.n.o.).

SPORTUL IN ȚARĂ

(Urmare din pagina 1-a)

nizației de partid și a O.S.P.-ului la Ciacova, sportul a pornit pe un nou făgaș, pășind pe drumul afirmării. (Zeno Munteanu, coresp.)

Prin muncă voluntară, va fi construit la Dorohoi un patinoar

NICIODATĂ PÂNĂ ACUM, în timpul iernii, Dorohoiul nu a cunoscut activitatea sportivă. Acum însă, datorită inițiativei județenelor PMR și OSP, în această iarnă orașul va fi înzestrat cu un patinoar. La acestă inițiativă, sportivii din Dorohoi au răspuns cu entuziasm, și prin muncă voluntară în scurtă vreme patinoarul va putea fi pus la dispoziția celor dornici să facă sport.

Astfel, soldații dela centrul de instrucție 6 Martie, elevii dela liceul industrial și numeroși UTM-iști, au prestat sute de ore de muncă voluntară. Astăzi, lozinca județenei OSP Dorohoi este: „Toți sportivii la munca voluntară pentru terminarea lucrărilor patinoarului". *(L. Ropot, coresp.)*

Această schiță a colegului TUDOR VORNICU merită o scurtă introducere. Ea povestește urmările binefăcătoare ale marilor concursuri din acest an, a căror veste pătrunde până în cele mai îndepărtate sate din munți pentru a răscoli acolo tineretul și pentru a-l antrena într'o mișcare sportivă. Povestea țesută în jurul campionului „CUT" RUSSU TEODOR, are multe lipsuri, căci nu arată noulle realități din satul românesc, urmările reformei agrare, rolul Partidului ca organizator în viața satelor și nici perspectivele ce se deschid sportului și în mediul rural prin faptul că organizațiile de partid se ocupă intens de îndrumarea tineretului, către o educație atât fizică cât și intelectuală. Dar și cu aceste lipsuri, schița aceasta arată cu mult talent efectele binefăcătoare ale sportului în mediul rural și constitue un minunat exemplu de cum poate sportul să fertilizeze imaginația tinerilor noștri, cari la rândul lor prin contribuția lor literară pot face o operă de largă popularizare a ceeace este și ceea ce trebue să devină sportul popular în RPR.

ISPRAVA LUI TOADER A LUI JDER

de T. VORNICU

Ajuns în coama dealului. Trebuia să coboare în jos pe drumul acela cu hartoape, ca să iasă în pârâul Petrii. Opri juncanii ca să răsufle și se pregăti să desfacă lanțul de la inima căruții ca să împiedice roțile din spate.

In stânga și în dreapta parchetele tăiate cu doi ani înainte crescuseră bine și lăstărișul răsbea până la un piept de om. In vale pe pietrișul din prunduri se auzeau scârțâitul roților unui car. Ca după ploaie, paie de nori albi ca niște vufuri alergau fără astâmpăr, jos așa parcă la înălțimea semincerilor de pe marginea drumului. Pe frunzele de plop și fag picăturile de apă se scurgeau mari și lucind ca ochii de găinușe. Undeva peste dealuri răsună șueratul unui tren.

El privea la vale pe apa Domoșiței, unde soarele lumina surpături de dealuri și unde știa că vuetul morii lui Grigore Ababei vestea capătul satului.

Dar până acolo mai era o bucată bună de drum. Se aplecă sub car, desfăcu lanțul plin de noroiu și împiedecă roțile. Se șterse de frunzele unei tufi de alun din marginea drumului și luă curmeiul din coarnele boilor.

Carul scârțâi și porni la vale. Se uită în urmă ca să vadă dacă lemnele nu s'au lăsat în față. Din când în când mai atingea cu o nuelușă boul din hăisa. Ajunse de grabă în vale și desfăcu lanțul dela roți. Dintr'o săritură se aruncă în car peste lemne, îndemnă boii și carul se strecură scârțâind mai tare sau mai încet, după cum era locul pe unde trecea. Sunetele acestea se pierdeau peste dealuri. Pe sub o poală cu mesteceni din pârâul lui Purice i se păru că aude glas de oameni, femei la bureți, gândi el.

Gândul la oameni, la sat îl aduse și pe celălalt, care-l zgândărea de atâta timp. El venise în „conced" și adusese cu el o grenadă, aceea pe care o căpătase când concurase în întrecerile mari dela Iași și dela București. Câștigase acolo aruncarea și după concurs venise acasă. Tot drumul l-a bătut gândul să învețe și pe ceilalți flăcăi din sat să arunce. Dar nu știa cum să le spună, cum să-i îndemne la asemenea fapt. Ii era teamă că l-or lua în râs. El nu a spus la nimeni de isprăvile lui. Ca și la concursuri a stat deoparte, l-au chemat, a aruncat și apoi s'a dus și a șezut la locul lui. Dar el știa bine că trebue să-i învețe pe cei dela ei să arunce. Sunt atâția puternici, care răstoarnă butucul din car cu o mână, sau care lucrează iarna la metri fără răgaz o zi întreagă. Ba într'o clipă i se păru că Gică a lui Ion Tache și Vasile fiul mai mic a lui Grădinaru l-or întrece, dar nu de asta îi era teamă. Bănuia că l-or lua în râs că face pe învățatul știa că aruncarea le-ar fi cu folos — a priceput el acolo că pregătindu-se cu temeiu la sport, întărești tot corpul nu numai brațele sau spatele sau picioarele. El știa cum trebuiesc făcute toate acestea, dovadă că el se pregătise temeinic și fusese învingător la întrecerile cele mari. Și cât folosește asta în muncă.

Nu mai vedea nimic împrejurul lui; toate cotiturile drumului, toate poenile îi erau așa de cunoscute de parcă nu treceau prin fața ochilor lui, ci undeva în spate, în gând. Și îi fusese atâta dor de ele!

Parcă într'o clipă vru să îndepărteze gândul, sau să-l țintuiască într'un loc care să nu-l mai turbure. Da de unde, nu putea. Iși dădea seama că așa trebuie să fie. Toți tinerii trebue să alerge, să sară, să arunce grenada, greutatea. Mâine e Dumineacă; la horă o să cheme vreo doi mai deoparte și o să se pună la întrecere cu ei.

Incepea să însereze. Se simțea așa de bine, luase hotărîrea. De multe ori când aruncase la concursuri îl cuprinsese o teamă. Dar le-a înfrânt pe toate. Așa a făcut și acum.

Peste pârâul de lângă drum trecu o mierlă așa ca o nălucă neagră. Pe drumul care venea din Valea Lungă se auzi un îndemn „hăis Bujor"! Cunoscu vocea lui Dumitrașcu. Chiar la „stejarul lui Căbăloaica" se întâlniră.

— Bună seara, Dumitre.

— Noroc bun, Toadere.

— Din cotro?

— Păi fusei până la Cornățel am avut un sac împrumut la cumătru, din ist-an și mă abătui să-l iau.

— Ce mai veste?

— Uite luai și poșta ca să o aduc. O grămadă de jornale. M'oi duce mâine dimineață la Comitet să-mi dea și mie vreo două să cetesc. De la un timp încoace, tot cetim gazete.

— Așa-i mă frate. Nu vezi, toată lumea învață carte la școală — și tineri și bătrâni. N'o să mai iscălească nimeni cu deștu.

Carele ajunseră prin dreptul Călugărescului. Seara se lăsa ca o pată pe toate celea. Pe sub poala pădurii câțiva copii mânau vitele dela pășcut. O pâclă deasă se așternea peste codru. Vitele simțiră apropierea casei și iuțiră dela sine. Oamenii din care tăceau. O talangă răsună într'o ruptură spre Bobeica. In capătul pădurii erau câteva ogoare, iar peste o palmă de loc satul. Alt car se ivi din pârâul Boului.

Intr'o lucernă un iepure se uita cu mirare la boii care pășteau într'o margine. Un copil strigă.

— Tuo, tuo!

Iepurele se înălță pe două labe și se pierdu apoi după niște tufe.

Peste câțiva pași carul trecu pe lângă moară, care este acum a Statului și nu mai macină pentru a-l umple de bani pe Grigore Ababei.

*

Se spălase cu apă adusă de maică-sa dela șipot, dăduse la vite. Bătrânul se dusese la Primărie, unde se întrunea comitetul. Scoase din ranița agățată în pridvor, grenada și o puse în sân.

— Măi băiete, îi strigă mă-sa, vino încoa, de ia o gură de lapte.

— Da mămucă, viu.

Iși luă cana de lapte. Maică-sa îl privea de lângă vatră.

— Mă să nu fi cu deochi, dar la armată parcă ai crescut și mai mult. Te duci acu în sat, treci pe la poarta lui Ghiță Dobre. Fata lui trece des pe la mine să mai afle vești. Mai spune-i de ale tale.

— Bine, spuse el cu înțelegere.

Iși aruncă bondița pe umăr și eși în drum. Merse spre Primărie. Auzi svon de glasuri înăuntru. Cei de acolo cum l-au văzut l-au și năpădit.

— Păi bine, măi băiete, tu faci pe acolo isprăvi și nu ne spui nimic. Trebue să vină jurnalele ca să aflăm.

L-au pus să povestească, cum a fost ce-a făcut, așa pas de pas.

Au aflat că la întrecerile din vară, la un loc cu muncitorii, școlarii, au venit și cei din armată. Că el s'a obișnuit cu aruncarea grenadei și că a câștigat. A scos grenada din sân și a arătat-o la toți. Au privit-o cu băgare de seamă, au cântărit-o.

— Măi băete, trebue să înveți și pe ceilalți să dea cu ea.

Au stat mult de vorbă — el a aflat de cele ce se petrec în sat — schimbări în bine, iar ei au aflat felul cum se [illegible] în armată. Un sfat în toată legea, unde fiecare a avut de spus ceva.

Dar mai ales chipul minunat în care s'au întâmplat acele întreceri, cu luminile care au străbătut noaptea, cu tineretul care purta steaguri au fost ascultate cu grijă. Le-a vorbit de înfrățirea tineretului în munca pentru ridicarea unei lumi noui. Moș Cristea părea că nu nițelege — atâta suferință din trecut îi copleșise, spunea din când în când:

— Măcar voi tinerii să fiți fericiți!

*

Vestea a alergat ca un zumzet de albină.

— Băietu lu Jder a întrecut toți flăcăii din țară la aruncarea cu grănada.

— Dă vreo 60 m.

Toată lumea aștepta pe Toader după amiază la horă. El a înțeles ce se întâmplă — și se bucura căci așa dorea dela început.

Incă devreme, după ceasul mesei — a început să treacă tineretul de vale — la nucii lui Gagu, cum se chema locul.

Mai întâi cei mai tineri, apoi fetele câte două sau trei, grăbite și râzând zgomotos. Femeile mai în vârstă care se urneau mai greu se adunaseră în fața casei și stăteau la sfat. Intr'un timp a început să se audă în vale, toba lui Cristache. Flăcăii au coborât și ei.

L-au strigat și pe el, care aștepta de mult să-l cheme. N'a ieșit bine în poartă, când Ion a lui Roșu i-a zis:

— Ia mă și grănada aia, despre care se vorbește. Om da și noi cu ea.

A scos-o din sân și le-a arătat-o. Mergeau pe drum și se uitau cu mirare la ea. La horă s'au strâns cu toții în jurul lui. Le-a povestit la toți călătoriile lui. Dar nu spunea de el. Vorbea de tinerii aceia pe care i-a cunoscut — „care ca și noi lucreaza cu mare spor". Lumea îl asculta, chiar și fetele care la început se dăduseră deoparte ca și cum n'ar înțelege. Cu cât vorbea, cu atât prindea curaj. Toată lumea era bucuroasă, afară de Cristache, care nu înțelegea dece „mozica" nu trebue să cânte.

— A venit și Toader cu drăcovenia lui, îndruga el tot timpul.

Le-a arătat cum trebue să arunce și îi era drag când îi vedea pe toți în jurul lui cum ascultă. S'au pregătit de aruncare.

— Dă-te și mai încolo, strigă Aghionoaiei — eu dau mai avan ca Toader.

Mamele și-au strâns plozii și s'au tras deoparte. Băeții au lepădat bondița, și-au sumes cămașa, au apucat vârtos de coada grenadei și au dat cu ea încolo — ca într'o țintă.

Bătrânii nici n'ajungeau cu privirea acolo.

— Pune semn mă Neculai, strigă unul. Neculai a lui Văduva așeza batista fiecăruia la locul unde căzuse grenada.

Ii veni și lui rândul. Dădu la un nepoțel batista ca să pună unde cade grenada. Se uită spre fete și văzu ochii lui Domnica așteptând să urmărească sborul grenadei. Batista pe care o va așeza Neculai la locul unde va cădea grenada ea i-a dat-o.

Iși măsură cinci pași în urmă dela linie. Iși făcu vânt. Grenada porni șuerând și se înfipse în pământul încă moale. Aruncarea fu mai bună decât a celorlalți. Neculai făcu semn unde a căzut și puse batista semn. Nici la concursurile de la București nu i-a fost teamă ca acum. Din mijlocul bătrânilor s'a desprins moș Tiu care măsura cu pasul rar și apăsat. Lui i se părea că cineva așterne metrul acela lung cu care se obișnuise la concursuri.

— 65 de pași — strigă moșul. Ai dat ca tunul

Toată lumea se bucură. Nu-i șagă, nu-l întrece nimeni.

Le-a arătat la fiecare cum să-și ia avânt — cum să țină grenada. Nici unul din tineri nu a stat deoparte. Le-a spus și fetelor că pe acolo unde a umblat el și suratele lor se întrec la alergări și sărituri. Trecuse mai bine de un ceas când obosiți au hotărât să joace câteva hore și sârbe.

Grenada au luat-o cei mai mici și dădeau cu ea în prund spre arii. Hora a început și Cristache bătea toba cu sârg. Câte un flăcău chiuia și apoi se porneau mai multe glasuri deodată.

Printre oameni se vorbea numai de grenadă, — de întrecere și erau tare mulțumiți că unul din satul lor a fost primul pe țară. Unii băieți au și hotărât pe loc o întrecere cu cei din Rugineești — Satul dela vale.

El juca alături de ceilalți — fericit de cele întâmplate. Ii venea să râdă când se gândea la teama care-l cuprinsese — și cum toate se petrecuseră ca la un „concurs". Intr'un timp a trecut lângă taică-su, care-l privea din mijlocul bătrânilor cu mândrie.

— Apăi tătucă, tineretul — unde-i pace și muncă — e la fel ca și cel dela noi din sat. Ai văzut ce întrecere am făcut?

Ion a lui Roșu se alătură și el.

— Măi Toadere, noi socotim că o să ne lași nouă grenada. Să învățăm și noi întrecerea asta. Cu toții să știm să dăm cu ea.

— Păi pentru voi am adus-o Ioane.

Și iarăși toate se împrăștiară ca un zumzet de albină. Băieții veniră să-i mulțumească. Unul din ei alergă să dea vestea. Flăcăii aveau de-acum o grenadă

Mulțumirea lui nu avea seamăn. Se simțea frate cu toată lumea strânsă acolo la horă: dacă odată s'ar fi sfădit cu altul, astăzi n'ar fi putut să o facă.

Când a câștigat s'a bucurat — dar mai ales i-a părut bine că le-a plăcut și celorlalți. El a învățat dela alții — flăcăii din satul lui au învățat dela el. Intrecerea îi înfrățește, îi întărește.

*

Lumea a început să se împrăștie spre case. Inserarea era parcă acoperită de o poleială. Și oamenii se pierdeau ca într'o ceață. In vetre se aprindeau focurile, copiii se strângeau pe la case.

Urca cu Domnica pe drumeagul dintre vii. Iși spuneau de ale lor.

— Și eu credeam că-i tare greu acolo.

— Da de unde — și râse cu sgomot.

Au socotit în seara aceea că la întoarcerea lui să facă nunta — „dar nimeni să nu știe până atunci" — să-și întemeieze un cămin — „că noi nu suntem învățați să stăm".

Timpul a trecut repede — se așternuse liniștea pe care a turbura doar câte un chiuit al vreunui flăcău, încolo spre dealuri. Iși răspundeau unul altuia — și se cunoșteau.

Ea sorbea fiecare vorbă a lui — îl așteptase atât.

Intr'un timp a scos o batistă.

— Uite, cât ai lipsit ți-am cusut-o. O să însemni locul unde cade grenada.

La despărțire au hotărât să-și scrie cât mai des.

— Nu uita să-mi pui în fiecare carte și ce fac băeții cu grenada. Vreau să aflu care dă mai bine.